

תת"ע 10162/08/22 - מדינת ישראל נגד שמואל שמעון

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 10162-08-22 מדינת ישראל נ' שמעון
תיק חיצוני: 30251726342

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שמואל שמעון

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם להורות על זיכוי לפי סעיף 158 לחסד"פ, בשל הטענה שלא הוכחה אשמתו ולו לכאורה.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון רכב תקף.
3. הנאשם הודה בכך שנהג ברכב בהיותו בלתי מורשה לסוג הרכב הנ"ל שכן לנאשם רישיון נהיגה בדרגה A2 בעוד שנהג ברכב שדרוש לו רישיון נהיגה בדרגה B.
4. הנאשם לא כפר בכך שניתן פסק דין שמורה על פסילתו, אך כפר בכך שידע על הפסילה.
3. לאור מהות הכפירה העד היחיד שהוזמן למתן עדות הוא פקיד המסירה אשר על פי הנטען המציא לנאשם את ההודעה על גזר הדין בו במסגרתו נפסל מלנהוג.
4. ביום 3.5.23 נשמעה עדותו של פקיד המסירה.

פקיד המסירה העיד כי הגיע לכתובת המגורים של הנאשם ומסר את דבר הדואר למי שפתח לו את הדלת בכתובת הנ"ל. הוא לא ידע לומר בוודאות אם מדובר בנאשם עצמו, או באימו, אחותו או בבן משפחה. הוא לא זכר למי מסר את הדואר אך לדבריו, אם אותו אדם גר בכתובת והוא בן משפחה, אז הוא מוסר לו את הדואר, אם זה לא קרוב משפחה אז הוא מפעיל שיקול דעת. הדוור מסר למישהו שפתח לו את דלת הבית, ולא למישהו ברחוב.

אני ערה לכך שאישור המסירה לא מולא באופן מושלם. לא נרשם שמו של מקבל הדואר, אלא רק שורבטה חתימה. לא ידוע הקשר בין הנאשם לבין מקבל הדואר, לא נרשמה שעת המסירה.

5. עם זאת, כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה, אין צורך אלא בראיות בסיסיות, ולו דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה. די במערכת ראיות ראשונית.

(ראו י.קדמי, על סדר הדין הפלילי, חלק שני, מהדורה תשס"ג - 2003 - בעמוד 1049).

6. עדותו של הדוור לפיה הגיע לכתובת מגוריו של הנאשם ומסר שם את הדואר, לנאשם או לבן משפחה שגר שם, גם אם לא תיעד את המסירה בצורה מיטבית, די בה כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.

7. לפיכך לא מצאתי להיעתר לבקשת ההגנה להורות על זיכוי של הנאשם לפי סעיף 158 לחסד"פ.

8. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ג, 08 יוני 2023, בהעדר הצדדים.